

תת"ע 485/10/23 - ינון איתי נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 485-10-23 מדינת ישראל נ' ינון איתי
תיק חיצוני: 90525582814

מספר בקשה: 2

ינון איתי

כבוד השופט עידית פלד

לפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 3.3.24, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 2044-09-23 קורקוס נ' מדינת ישראל, 12.9.23, פסקה 6).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה בתיק בית המשפט (ת/1) (וכולל את מספר הדו"ח, שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו, וכן סטטוס המסירה, וחתימת עובד הדואר ותאריך המסירה) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם; רע"פ 805/09 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה **נמנע מלדרוש את הדו"ח** שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר **בסיבות שאינן תלויות בו**". (עפת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל**, 24.10.22, פסקה 7).

עוד נקבע, כי "על מנת לסתור את החזקה, אין די לטעון לקיומם של פגמים או חוסרים "באישור המסירה"- הוא המסמך אליו מכוון המערער, אשר בו צוין כי הדואר לא נדרש. על המערער הנטל להראות באמצעות ראיות, מסמכים או בעקבות ברור שעשה, כי אי קבלת הדואר אינה נובעת מכך שהוא נמנע מלקבלו. ... הטענה כי אישור המסירה חסר פרטים, אין בה כדי לכפר על המחדל של המערער ומשמעותיותו". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 10086,10054-11-21 **גאוני נ' מדינת ישראל**, 29.11.21, פסקה 9); ו"שעה שדבר הדואר לא נדרש, והמערער לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בו ולא הציג כל ראיה אחרת שבכוחה לסתור את חזקת המסירה, הרי בדין בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין" (עפ"ת (מחוזי חיפה) 26126-01-22 **אלגאוי נ' מדינת ישראל**, 17.1.22, בפסקה 9).

ובענייננו, המבקש לא בירר את נסיבות מסירת הדו"ח, ואף לא פנה לסניף הדואר לבירור טענתו, ולפיכך, יש לראותו כמי שקיבל את ההזמנה לדין. וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 53629-08-23 **נדים סלאמה נ' מדינת ישראל** (נבו) 15.10.2023).

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו (עפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 **מאהר נ' מדינת ישראל**, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל**; ועפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל**).

משאלו פני הדברים, והאשם זומן כדין לדין, אין בטענת ב"כ המבקש כי ב"כ טיפל בבקשה להארכת מועד להישפט, כדי להוות הצדקה לאי התייצבותו לדין; ומעבר לצורך, כפי שנפסק: "כל עוד התכלית העומדת מאחורי הזימון התקיימה, בכך שבוצעה מסירה כדין לידי המערער, אין כל משקל לטענה כי הזימון נשלח לכתובת אחרת אותה ציין המערער בבקשתו להישפט". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 32364-02-23 **אבו אלקיעאן גלאל נ' מדינת ישראל**, 1.3.23, כב' השופט בולוס, שם נדחתה בקשת המערער לביטול פסק דין בטענה כי הזימון נשלח לכתובתו בניגוד לבקשתו שצוינה בבקשה להישפט כי הזימון יישלח לכתובת בא כוחו, והמערער עצמו סירב לקבל את דבר הדואר; ואילו בענייננו אף לא נטען כי בבקשה להישפט צוינה כתובת ב"כ).

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

באשר לטענה לעיוות דין בנסיבות בהן מדובר בעבירה שנאכפה במצלמת א3 - אין בטענה זו כשלעצמה כדי להצדיק קבלת הבקשה, וראו רע"פ 4623/19 **יובל שובר נ' מדינת ישראל** (נבו) 21.07.2019; ע"פ (עליון) 2983/19 **סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.06.2019); ורעפ 1771/19 **ליאור עבודי נ' מדינת ישראל**, 11.7.19; וכן רע"פ 8586/19 **דוד מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.03.2020).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ח ניסן תשפ"ד, 26 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.